

Lovforslag nr. L 42. Fremsat den 11. oktober 1990 af indenrigsministeren (Thor Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dansk indfødsret

§ 1

I lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 6. april 1978 som ændret ved lov nr. 326 af 4. juni 1986, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, § 4, § 9 A, stk. 4, og to steder i § 10, stk. 3 ændres »overøvrigheden (i København Magistraten)« til: »Statsamtet, Overpræsidiets, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland«.

2. § 8, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Indenrigsministeren, eller den, han bemyndiger dertil, kan dog efter ansøgning indgivet inden dette tidspunkt tillade, at indfødsretten bevares«.

3. § 9, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Indenrigsministeren, eller den, han bemyndiger dertil, kan løse den, som er eller ønsker at blive fremmed statsborger, fra dennes statsborgerlige forhold til Danmark«.

4. § 12, stk. 1, affattes således:

»Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af denne lov, herunder fastsætte regler om betaling for indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et led i regeringens afbureaukratisering og forenkling af den offentlige forvaltning.

Med lovforslaget moderniseres reglerne om bevarelse af dansk indfødsret (§ 8) og om løsning fra det statsborgerlige forhold til Danmark (§ 9), idet kravet om kongelig resolution ophæves. Afgørelse herom kan herefter træffes af indenrigsministeren eller anden af ministeren bestemt myndighed.

Endvidere skabes overensstemmelse mellem forholdene i og uden for Københavns Kommune i forbindelse med afgivelse af erklæring om dansk indfødsret i henhold til §§ 3, 4, 9 A og 10, idet kommunens opgave efter lovens §§ 3, 4, 9 A og 10 overflyttes til Københavns Overpræsidium, der i forvejen behandler indfødsretssager efter lovens § 2 A (adoptivbørn).

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslagets administrative forenklinger vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for staten eller Københavns Kommune.

Forslaget giver indenrigsministeren bemyndigelse til at opkræve gebyrer for ansøgninger om dansk indfødsret ved naturalisation, men ikke i forbindelse

med opnåelse af dansk indfødsret ved afgivelse af erklæring til et statsamt efter indfødsretslovens §§ 3, 4, 9 A og 10. Hjemlen agtes udnyttet således, at der opkræves 3.000 kr. pr. ansøgning, idet der dog kun vil blive pålagt gebyr ved 1. gangs ansøgning.

Der vil ikke blive opkrævet gebyr for børns naturalisation, når det sker i forbindelse med forældrenes naturalisation. Der vil heller ikke blive opkrævet gebyr for naturalisation af børn, hvis forældre tidligere er blevet danske statsborgere. For så vidt angår adoptivbørn opkræves ikke gebyr, hvis adoptivforældrene er danske statsborgere.

Indenrigsministeriet har fundet det naturligt at fastsætte gebyrets størrelse på samme niveau som det, der gælder for udfærdigelse af navnebevis. Betaling for naturalisation er i øvrigt en ordning, der gælder i næsten alle vesteuropæiske lande. Gebyrets størrelse varierer, men det kan oplyses, at de 3.000 kr. ligger tæt på, hvad der opkræves i eksempelvis Belgien og Frankrig, er lidt mere, end der kræves i Storbritannien, og lidt mindre, end der betales i Tyskland. Beløbet vil blive reguleret i overensstemmelse med den almindelige regulering af takster og gebyrer på finanslovforslaget.

Det skønnes, at der i 1991 vil blive indgivet i alt ca. 3.000 ansøgninger om naturalisation. Provenuet i 1991 skønnes således at blive ca. 9.000.000 kr.